

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma: 16.Gf.40.274/2023/6-II.

A felperes:

felperes1

(cím5)

A felperes képviselője:

Dezső és Társai Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Marjai Attila ügyvéd)

(cím1)

Az alperes:

alperes1

(cím4)

Az alperes képviselője:

Mátrai Mihály Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Mátrai Mihály ügyvéd)

(cím3)

A per tárgya: jótállási biztosíték teljesítése

Az elsőfokú bíróság: Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma: 32.G.40.629/2022/56-I.

A fellebbezést benyújtó fél: felperes

Ítélet

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét annak főtárgya tekintetében helybenhagyja, a perköltségre vonatkozó rendelkezését részben és akként változtatja meg, hogy a felperes által az alperes részére fizetendő perköltséget 3.357.545 (hárommillió-háromszázötvenhétezer-ötszáznegyvenöt) forintba leszállítja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 (tizenöt) napon belül 478.250 (négy százhetvennyolcezer-kétszázötven) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

[1] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes mint megrendelő és az alperes mint vállalkozó között 2016. december 19. napján vállalkozási szerződés jött létre, amelyben az alperes a cím5 szám alatt található ingatlanon 83 lakásos társasház létesítését vállalta 2.370.000.000 forint + áfa vállalkozói átalánydíj ellenében.

[2] A szerződés 13.1.1. pontja szerint a vállalkozó köteles teljesítési biztosítékot nyújtani a megrendelőnek a jelen szerződésből eredő, vagy azzal összefüggésben keletkező összes követelése biztosítására – különös tekintettel a szerződés teljesítésére vonatkozó igényét, beleértve a pótmunkák teljesítését, a kötbérigényeket is –, amelynek mértéke a vállalkozói díj nettó összegének 5%-a. A 13.1.2. szerint a vállalkozónak a teljesítési biztosítékot legkésőbb 2017. január 31. napjáig kell bankgarancia formájában a megrendelő rendelkezésére bocsátania.

[3] A szerződés 13.2.1. pontja értelmében a vállalkozó köteles jótállási biztosítékot nyújtani a megrendelőnek, amelynek mértéke a vállalkozói díj nettó összegének 3%-a. A 13.2.2. pont szerint a biztosíték összege a megrendelőnek a jelen szerződésből eredő vagy azzal összefüggésben keletkező valamennyi szavatossági, jótállási, kártérítési igényének biztosítására szolgál. A 13.2.3. pont rögzítette, hogy a jótállási biztosíték a jótállási időszak kezdetétől – a létesítmény befejezésétől (a sikeres műszaki átadás-átvétel befejezésétől) – 5 éves időszakra szól, a lejáraton túl 60 napig kell érvényesnek, érvényesíthetőnek, lehívhatónak lennie. A bankgaranciát egy Magyarországon vagy az Európai Unió valamely tagállamában működő, valamely nemzetközi hitelminősítő által legalább az S&P „A” fokozatú minősítésének megfelelően minősített hitelintézetnek kell kiállítania. A bankgaranciának feltétlennek és visszavonhatatlannak, a megrendelő első felhívására fizetendőnek kell lennie. A bankgaranciának az alapját képező jogviszonytól független fizetést kell biztosítania.

[4] A 13.2.4. pont szerint a vállalkozónak a jótállási biztosítékot legkésőbb a jótállási kötelezettség kezdetének időpontjában kell a megrendelő rendelkezésére bocsátania. Amennyiben a vállalkozó a jótállási időszak kezdetéig nem bocsátja a megrendelő rendelkezésére a jótállási biztosítékot, akkor a megrendelő a teljesítési biztosítékból a jótállási biztosíték összegének megfelelő összeg erejéig érvényesítheti a teljesítési biztosítékot, és ezen összeget addig visszatarthatja óvadék jelleggel, amíg a vállalkozó nem bocsát megfelelő jótállási biztosítékot a rendelkezésére. A 13.2.5. pont szerint a megrendelő jogosult a bankgarancia terhére harmadik személlyel elvégeztetni azokat a – jótállás és szavatosság körébe tartozó – munkákat, amelyek élet- és vagyonvédelmi okból azonnali javítást igényelnek, és a vállalkozó azonnali bejelentés után azokat haladéktalanul nem javítja ki, valamint az üzemelést zavaró hibákat, amelyeket a vállalkozó a megrendelő szabályszerű bejelentése ellenére nem végez el az elvárható, műszakilag szükséges határidőn belül. A 13.2.6. pont szerint, ha előre látható, hogy a bankgarancia érvényességének időtartama a jótállási idő esetleges meghosszabbodása miatt a tervezett érvényességi időtartamot (jótállási idő + 60 nap) bármely okból nem éri el, akkor a vállalkozó köteles az érintett bankgaranciát haladéktalanul, de legkésőbb a megrendelő ez irányú felszólításától számított 60 (hatvan) napon belül megfelelően meghosszabbítani. Ha a vállalkozó e kötelezettségének nem tesz eleget, akkor a megrendelő jogosult az érintett bankgaranciát lehívni. A 13.2.7. pont szerint amennyiben a jótállási biztosíték összege a jótállási időtartam alatt részben vagy egészben felhasználásra került, úgy a vállalkozó köteles ezen összeget az eredeti mértékre kiegészíteni. Amennyiben a vállalkozó ezen kötelezettségének a megrendelő felhívása ellenére a felhívást követő 15 napon belül nem tesz eleget, a megrendelő a még rendelkezésére álló összeget lehívhatja.

[5] A 13.2.8. pontban a szerződő felek megállapodtak, hogy amennyiben a vállalkozó felszámolását jogerősen elrendelik, vagy vele szemben jogerősen csőd, illetve végelszámolás, vagy egyéb más megszűnési ok miatt eljárás kerül elrendelésre, úgy a teljesítési, vagy jótállási biztosíték (visszatartás) illetve annak még fel nem használt összege teljesítési, illetve jótállási és szavatossági megváltásként véglegesen a megrendelőt illeti meg. A vállalkozó tehát az őt terhelő teljesítési, illetve jótállási és szavatossági kötelezettségeket a fenti feltételek valamelyikének bekövetkezte esetén egyösszegű díjfizetéssel megváltja akként, hogy az alvállalkozói díjból a teljesítésre, illetve a szavatossági és jótállási (garanciális) kötelezettségek teljesítésére biztosítékkul szolgáló összeg, e jogcímen véglegesen a megrendelőt illeti. Ezen megváltás tehát egyrészt ellenérték fejében történik, másrészt a fenti hivatkozott feltételek valamelyikének bekövetkezte esetén az alvállalkozói díjkövetelés (visszatartás) megszűnik. Ugyanezen szabály irányadó akkor is, ha a vállalkozó a jótállási biztosítékot (visszatartást) bankgaranciával szolgáltatta. Ez esetben a bankgarancia, illetve annak még fel nem használt összege véglegesen a megrendelőt illeti meg, aki jogosult a bankgaranciát ezen a címen lehívni. A 13.2.9. pont szerint a bankgarancia mintaszövegét a szerződés 4. számú melléklete tartalmazza.

[6] A szerződést a felek többször módosították. Az átadás-átvételi eljárás 2019. szeptember 30-án megtörtént. A felperes 2021. augusztus 18-án kelt és az alperes által augusztus 19-én kézhez vett levelével többek között felszólította a jótállási biztosíték megfizetésére.

[7] A felperes keresetlevelében ideiglenes intézkedés elrendelése iránti kérelmet is előterjesztett, amely alapján a Fővárosi Törvényszék 2.G.40.629/2022/8. sorszámu végzésével

kötelezte az alperest, hogy fizessen meg 15 napon belül a felperesnek 71.100.000 forint összegű jótállási biztosítékot. Az alperes önkéntes teljesítésének hiányában a felperes végrehajtási lap kibocsátását kérte (Fővárosi Törvényszék 0100-52.Vh.500.115/2022/8.). A végrehajtási eljárás során az ideiglenes intézkedésben foglalt összeg behajtásra került. A Fővárosi Ítéltábla 16.Gpkf.43.724/2022/2. sorszámú végzésével a Fővárosi Törvényszék 2.G.40.629/2022/8. számú végzését megváltoztatta és az ideiglenes intézkedés iránti kérelmet elutasította. Erre figyelemmel az alperes visszvégrehajtás iránti kérelmet terjesztett elő (Fővárosi Törvényszék 0100-52.Vh.500.115/2022/30.). A Fővárosi Ítéltábla 2201-7.Pkf.26.037/2022/3. számú végzésével a Fővárosi Törvényszék 0100-52.Vh.500.115/2022/30. sorszámú végzését megváltoztatta és a visszvégrehajtás elrendelése iránti kérelmet elutasította.

[8] A felperes többször módosított keresetében kérte az alperes annak tűrésére való kötelezését, hogy a jótállási biztosíték címén fennálló követeléséből a per ideje alatt megtérült 71.100.000 forint összeget megtarthassa, továbbá az alperes kötelezését a jótállási biztosíték címén fennálló követeléséből meg nem térült 12.406.045 forint megfizetésére. Előadta, hogy az alperes a felek között létrejött vállalkozási szerződés 13.2.1., 13.2.3., 13.2.4. pontjaiban írt jótállási biztosítéknyújtási kötelezettségének nem tett eleget. A jótállási biztosíték összege a 4. számú szerződésmódosításban meghatározott vállalkozói díj 3%-a, összesen 72.885.886 forint, amelynek esedékessége 2019. szeptember 30-a volt. A szerződés 12.1.2. pontjából következik, hogy a teljesítési biztosítékot a vállalkozónak bankgarancia formájában kell rendelkezésre bocsátania, azonban a jótállási biztosíték vonatkozásában ezt nem rögzítették, ezért nem zárható ki, hogy az arra vonatkozó teljesítési kötelezettségének az alperes pénzben tegyen eleget. A végrehajtás során befolyt összeg elszámolását a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 6:46. §-ára alapította. Az érvényesített joga körében a Ptk. 6:58. §-át, 6:238. §-át, 6:252. §-át, 6:35. § (2) bekezdését, 6:153-154. §-ait, 6:137. §-át, és a 6:138. § (1) bekezdését jelölte meg.

[9] Az alperes ellenkérelmében kérte a kereset elutasítását. Álláspontja szerint a vállalkozási szerződés 13.2.1.-13.2.6. pontjaiból nem következik az, hogy a jótállási biztosítékot pénzben kell megfizetni. Amennyiben a jótállási időszak kezdetéig nem bocsát a felperes rendelkezésére jótállási biztosítékot, akkor a felperes a teljesítési biztosítékból a jótállási biztosíték összegének megfelelő összeg erejéig érvényesíthette volna a teljesítési biztosítékot és ezen összeget mindaddig visszatarthatta volna óvadék jelleggel, amíg nem bocsát megfelelő jótállási biztosítékot a rendelkezésére. A jótállási biztosíték szolgáltatására azonban nem került sor, mivel annak alkalmazásától közös megállapodással eltekintettek. Ezt alátámasztja az is, hogy a felperes a vállalkozói díjat megfizette, visszatartással sem annak, sem pedig a teljesítési biztosítéknak a terhére nem élt. Vitatta továbbá a felperes kamatigényét.

[10] Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította és kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 6.715.090 forint perköltséget.

[11] Indokolásában a Ptk. 6:58. §-ából, 6:238. §-ából, 6:252. §-ából, 6:35. § (1) bekezdéséből, 6:153. §-ából, 6:154. §-ából és 6:137. §-ából kiindulva elsődlegesen azt vizsgálta, hogy az alperesnek a jótállási biztosítékadási kötelezettségre fennállt-e.

[12] Megállapította, hogy a biztosítékokról a szerződés XIII. fejezete rendelkezik, amelyet összességében kell értelmezni. A jótállási biztosítékra vonatkozó rendelkezéseket a teljesítési biztosítékra vonatkozó rendelkezések megelőzik, és mivel a teljesítési biztosítékot a vállalkozónak kizárólag bankgarancia formájában kell rendelkezésre bocsátania, ebből az is következik, hogy a jótállási biztosítékot is ebben a formában kell nyújtani. Ezt támasztja alá a szerződés 13.2.3. pontja is, amely meghatározza a lehívható bankgarancia formáját, továbbá a szerződés 13.2.6. és 13.2.9. pontja is ezt igazolja. A szerződés 13.2.8. pontja nem értelmezhető úgy, hogy pénzben is eszközölhető a bankgarancia teljesítése az alperes részéről, ugyanis ez a pont speciális rendelkezéseket tartalmaz kizárólag arra az esetre, hogyha a vállalkozó ellen fizetéseképtelenségi eljárást rendelnek el.

[13] A 13.2.4. pont rendelkezést tartalmaz arra az esetre, ha a vállalkozó nem tesz eleget a jótállási biztosítéknyújtási kötelezettségének. Ebben az esetben a megrendelő a teljesítési biztosítékból a jótállási biztosíték összegének megfelelő összeg erejéig érvényesítheti a teljesítési biztosítékot és ezen összeget mindaddig visszatarthatja óvadék jelleggel, amíg a vállalkozó nem bocsát megfelelő jótállási biztosítékot a rendelkezésére. A felperes nem élt ezzel a visszatartási joggal sem a teljesítési biztosíték, sem a végszámla vonatkozásában. A felperes pénzfizetésre irányuló kereseti kérelme ezért alaptalan.

[14] Az elsőfokú bíróság ezután az alperesi hivatkozással szemben a többször módosított vállalkozási szerződés és a meghallgatott tanúk vallomása alapján megállapította, hogy az alperes nem bizonyította, hogy a felek a szerződést szóban úgy módosították volna, hogy a jótállási biztosíték szolgáltatásától és visszatartásától a biztosíték összegét meghaladó mértékű pótmunkaigény elszámolása okán tekintettek el.

[15] Kifejtette, hogy miután az ideiglenes intézkedés eredményeként a felperes eredeti keresetének jelentős része a végrehajtási eljárásban a felpereshez befolyt, a felperes nem volt elzárva a per során attól, hogy a keresetét akként módosítsa, hogy a tőke után a Ptk. 6:155. § (1) bekezdésére alapítottan kamatot is kérjen. A végrehajtási eljárás során befolyt ideiglenes intézkedéssel elrendelt pénzösszeg elszámolására a Ptk. 6:46. §-ában foglalt szabály az irányadó, ekként elsősorban a költségekre, majd a kamatokra és végül a főtartozásra kell elszámolni.

[16] Az elsőfokú bíróság a perköltségről a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 80-81. §-a alapján rendelkezett és ennek megfelelően kötelezte a felperest 6.715.090 forint áfával növelt perköltség megfizetésére, amelyet az alperes által benyújtott költségjegyzék alapján mérlegeléssel állapított meg. Elutasította az alperesnek a

szakértői díj címén a közjegyzői nemperes eljárásban érvényesített 796.850 és 1.226.000 forintos igényét, miután ezek nem a perrel kapcsolatban merültek fel.

[17] A felperes fellebbezésében elsődlegesen kérte az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és az alperes kereset szerinti tűrésre való kötelezését és marasztalását, továbbá kérte első- és másodfokú perköltség megfizetésére kötelezését. Másodlagosan az elsőfokú ítélet perköltség viselésére vonatkozó rendelkezéseinek a megváltoztatását kérte az ügyvédi munkadíj 50%-os mérséklésével, miután ez áll arányban a ténylegesen elvégzett tevékenységgel.

[18] Megítélése szerint az elsőfokú bíróság teljesen okszerűtlenül jutott arra a következtetésre, hogy a jótéjesítési biztosítékot kizárólag bankgarancia formájában lehetett szolgáltatni. Sem az okirati bizonyítékok, sem a felek nyilatkozata nem támasztja alá, hogy a felek ebben állapodtak volna meg. Hangsúlyozta, hogy mind a felperes, mind az alperes úgy nyilatkozott ebben a körben, hogy a szerződéses szándékuk bármely teljesítési módra kiterjedt, azaz a biztosítékot több módon is lehetett nyújtani. Álláspontja szerint az alperes a perben kizárólag azt próbálta bizonyítani, hogy a jótállási biztosíték nyújtási kötelezettsége alól utóbb mentesült, de azt maga sem állította, hogy annak ne lett volna több teljesítési módja.

[19] Maga az elsőfokú bíróság is megállapította az ítéletének indokolásában, hogy a szerződés valóban nem rendelkezik arról, hogy a jótállási biztosíték kizárólag bankgarancia formájában nyújtható. Ezért ekörben szükséges a szerződés teljes szövegének, továbbá a felek szerződéses akaratának vizsgálata. Álláspontja szerint a felek szándékának megállapításához lényeges a teljesítési biztosíték és a jótállási biztosíték nyújtására vonatkozó szerződéses rendelkezések összevetése. A szerződésből egyértelmű, hogy a teljesítési biztosíték csak bankgarancia útján nyújtható, ugyanakkor ilyen szigorítást a jótállási biztosíték tekintetében nem alkalmaztak a szerződés 13.2. pontjában. Önmagában abból, hogy a szerződés 13.2.3. pontja részletszabályokat tartalmaz a jótállási biztosíték bankgarancia formájában történő teljesítéseire, nem lehet olyan következtetésre jutni, hogy a felek abban állapodtak volna meg, hogy a jótállási biztosítékot csak bankgarancia formájában lehet szolgáltatni, figyelemmel a felek perben tett nyilatkozatára is. Hangsúlyozta, hogy az elsőfokú bíróság ítélete ekörben nem tartalmaz érdemi indokolást azon kívül, hogy a teljesítési biztosítékre vonatkozó rendelkezések megelőzik a jótállási biztosíték szabályait.

[20] A szerződés 13.2.8. pontjának nyelvtani értelmezéséből az állapítható meg, hogy a jótállási biztosítékot többféle módon lehetett szolgáltatni, a pénzbeli szolgáltatáson kívül bankgaranciával is, továbbá a jótállási biztosíték bankgaranciával történő szolgáltatását a felek egyértelműen kiegészítő, másodlagos szabályként nevesítették, ahogy megállapítható az is, hogy a jótállási biztosíték pénzbeli szolgáltatását tekintették elsődleges teljesítési módnak. Az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta a nyelvtani értelmezés következtetéseit és azt a logikai buktatót is, hogy mi szükség lenne a szerződés 13.2.8. pontjára, ha a jótállási biztosítékot is csak bankgarancia formájában lehetne szolgáltatni. A szerződés szövegének rendszertani értelmezése alapján sem járt el helyesen az elsőfokú bíróság, mert a szerződés

felépítése és szerkesztése az elsőfokú bíróság megállapításainak ellenkezőjét igazolja. Ugyanis a vállalkozási szerződés számos pontján alkalmazza azt a módszert, hogy több hasonló rendeltetésű szabály egyedi szabályait rögzíti és utána kifejezetten nevesíti az adott rendelkezés közös szabályait, a teljesítési és jótállási biztosíték esetén azonban a felek nem próbáltak közös szabályokat alkotni. Ebből következően téves az az elsőfokú bírói álláspont, amely szerint a teljesítési biztosítékra vonatkozó szabályokat a jótállási biztosítékra is alkalmazni kell, és ezért csak bankgaranciával lehet szolgáltatni a jótállási biztosítékot. A szerződés 13.2.8. pontja is megerősíti a felperesi álláspontot, miszerint jótállási biztosíték nem csak egyetlen módon teljesíthető.

[21] A felperes szerint a Ptk. 6:8. § (3) bekezdésére figyelemmel azzal, hogy a szerződés 13.2.4. pontjában rögzített, a teljesítési biztosítékból történő visszatartás jogával nem élt, nem mondott le jogáról, és az alperes sem mentesül az általa vállalt jótállási biztosítékadási kötelezettség alól. Az alperes nem tudta bizonyítani, hogy ezen kötelezettsége alól mentesült volna, ennek ellenére a felperes pervesztes lett, mivel az elsőfokú bíróság okszerűtlenül jutott arra a következtetésre, hogy a jótállási biztosíték pénzben nem teljesíthető.

[22] A felperes a másodlagos fellebbezési kérelmét illetően előadta, hogy az elsőfokú bíróság által megítélt 6.715.090 forint elsőfokú ügyvédi munkadíj nem áll arányban a ténylegesen elvégzett tevékenységgel, hiszen négy olyan tárgyalásra került sor, ahol érdemben nyilatkoztak a felek, és az alperesnek sem a tárgyalási nyilatkozataiból, sem a beadványaiból nem lehet arra következtetni, hogy azokat jelentős szakmai előkészítő munka alapozta meg.

[23] Az alperes ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását és a felperes perköltségben való marasztalását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló adatok alapján helyes következtetésre jutott. Az elsőfokú bíróságnak azt kellett elbírálnia, hogy a felperes kizárólag pénzfizetésre irányuló keresete megalapozott-e, ebben a körben a törvényszék a szerződés szövegét nyelvtanilag és logikailag összességében is helyesen értelmezve jutott azon következtetésre, miszerint a megállapodás a jótállási biztosíték nyújtását bankgarancia formájában tette lehetővé.

[24] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét teljes terjedelmében bírálta felül, miután annak elsőfokon jogerőre emelkedett rendelkezése nem volt.

[25] A felperes fellebbezése az ügy érdemét illetően alaptalan, a perköltségre vonatkozó rendelkezés tekintetében megalapozott.

[26] Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, az ítéltábla a döntésével és túlnyomórészt annak jogi indokaival is egyetértett, azokat a fellebbezésben írtakra is figyelemmel az alábbiak szerint pontosítja és egészíti ki.

[27] A felperesi fellebbezés alapján az ítéltáblának arról kellett állást foglalnia, hogy a felek megállapodása alapján a szerződésben kikötött jótállási biztosíték milyen formában nyújtandó. Az elsőfokú bíróság a szerződés 13.2. pontjának értelmezésével helyes következtetést vont arra nézve, hogy az alperes a jótállási biztosítékot bankgarancia útján volt köteles teljesíteni, ennek indoka azonban elsődlegesen nem az, hogy a szerződés milyen előírásokat tartalmaz a teljesítési biztosíték formájára nézve.

[28] A Ptk. 6:8. § (1) bekezdése értelmében a címzett jognyilatkozatot vita esetén úgy kell értelmezni, ahogyan azt a címzettnek a nyilatkozó feltehető akaratára és az eset körülményeire tekintettel a szavak általánosan elfogadott jelentése szerint értenie kellett azzal, hogy a Ptk. 6:86. § (1) bekezdése szerint az egyes szerződési feltételeket és nyilatkozatokat a szerződés egészével összhangban kell értelmezni.

[29] A szerződés biztosítékokról szóló 13. pontja külön-külön rendelkezik a teljesítési és a jótállási biztosíték szabályairól. Tény, hogy míg a teljesítési biztosíték feltételei egyértelműen előírják a bankgarancia nyújtásának kötelezettségét (13.1.2.), addig a jótállási biztosíték szabályai csak közvetetten utalnak arra. Önmagában azonban ebből a felperesi állásponttal szemben nem következik, hogy a bankgarancia pénzben is követelhető lenne. A szerződés 13.2.3. pontja kifejezetten a bankgaranciával kapcsolatos feltételekről szól, a 13.2.9. pont pedig a bankgarancia mintaszövegére utal. A szerződés jótállási biztosítékáról szóló egyetlen pontja sem tartalmaz olyan kitételt, hogy a jótállási biztosíték pénzben lenne nyújtható, és nem tartalmazza a pénzbeli teljesítéshez szükséges adatokat, így a teljesítéshez szükséges számlaszámot és eljárásrendet sem. A szerződés ezt követő, a jótállási biztosíték érvényesítésének eseteiről szóló 13.2.5., 13.2.6 és 13.2.7. pontjai is egységesen bankgaranciáról beszélnek. A hivatkozott pontok megfogalmazása és szóhasználata is azt támasztja alá, hogy a felek bankgaranciáról állapodtak meg.

[30] A felek megállapodása csak annyiban vonatkozik a jótállási biztosíték több formájára, hogy a 13.2.4. pont alapján a jótállási biztosíték rendelkezésre bocsátásának elmaradása esetén a felperes jogosult a teljesítési biztosíték összegét óvadéki jelleggel visszatartani, amely esetben a jótállási biztosíték valóban pénzben áll rendelkezésére mindaddig, amíg az alperes nem bocsát megfelelő jótállási biztosítékot a felperes rendelkezésére. Az utolsó fordulatból következően a szerződés kontextusában az a jótállási biztosíték tekinthető megfelelőnek, amelyet az alperes bankgarancia formájában nyújt.

[31] A felperes érvelésével szemben a szerződés 13.2.8. pontjának utolsó előtti mondatából sem következik, hogy a felek pénzben nyújtható jótállási biztosítékban állapodtak volna meg. A hivatkozott szerződési feltétel az alperes fizetéseképtelensége esetén követendő eljárás szabályait tartalmazza egyrészt arra az esetre, ha a jótállási biztosíték a 13.2.4. pont szerint a teljesítési biztosíték terhére történt visszatartás formájában áll rendelkezésre, másrészt amikor a jótállási biztosítékot az alperes bankgaranciával nyújtja. A szerződési pont

egyik esetben sem értelmezhető úgy, hogy az alperes eleve pénzben lenne köteles jóállási garanciát nyújtani.

[32] Az ítéltábla mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság ítéletének érdemi rendelkezését a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján a rendelkező részben írtak szerint helybenhagyta.

[33] Az ítéltábla alaposnak találta ugyanakkor a felperesnek az elsőfokú ítélet perköltség viselésére vonatkozó rendelkezése elleni fellebbezését. Az elsőfokú bíróság az alperes részére a csatolt költségjegyzéken felszámított ügyvédi munkadíj összegét elfogadva állapította meg az alperest illető perköltség összegét, amellyel kapcsolatban a felperes alappal hivatkozott annak aránytalanságára és eltúlzottságára. Az alperesi képviselő emellett a tevékenységkimutatásban felszámította a végrehajtási eljárásban felmerült díját is, amely nem a jelen peres, hanem a végrehajtási eljárásban érvényesíthető. Az alperes nem jogosult a peres eljárás költségei körében érvényesíteni az ideiglenes intézkedés elleni fellebbezési eljárás folytán felmerült illeték- és díjköltségét, mert azokat abban a másodfokú eljárásban kellett volna előterjesztenie.

[34] Az ügyvédi munkadíj összegének megállapítása során a pertárgy értékét, a pertartamot, a tárgyalások és beadványok számát, az ügy bonyolultságát, illetve a jogi képviselők tényleges munkavégzését kell figyelembe venni. Az alperesi képviselő által a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (a továbbiakban: IM rendelet) 2. § (1) bekezdés a) pontja szerint csatolt ügyvédi megbízási szerződésben megjelölt óradíj alapján meghatározott munkadíj összege több, mint kétszerese az IM rendelet 3. § (2) bekezdés c) pontja alapján számított összegnek, miközben a perbeli képviselet ellátásához szükséges munka mennyisége, illetve az ügy jogi összetettsége ilyen mértékű különbséget nem tesz indokolttá. Az eljárásban a pertárgy értéke 71.000.000 forint volt, az alperes a per során 4 érdemi beadványt terjesztett elő, valamint öt érdemi tárgyaláson és a határozathirdetésen vett részt, az ügy jogi megítélése pedig nem tekinthető az átlagosnál bonyolultabbnak.

[35] Az ítéltábla mindezen körülmények mérlegelésével az alperesi képviselőt illető elsőfokú ügyvédi munkadíj összegét az IM rendelet 2. § (2) bekezdése alapján a felperes fellebbezési kérelmével egyezően bruttó 3.357.545 forintra szállította le, és az elsőfokú bíróság ítéletét ennek megfelelően a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján – a perköltség tekintetében – részben megváltoztatta.

[36] A felperes fellebbezése érdemben nem vezetett eredményre, ezért a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján köteles az alperes jogi képviseletével felmerült másodfokú perköltség viselésére, amelynek összegét az ítéltábla az IM rendelet 3. § (2) bekezdés b) pontja és (5) bekezdése alapján, a másodfokú eljárásban elvégzett munka mennyiségére figyelemmel a (6) bekezdés szerint mérsékelve állapította meg az alperes javára bruttó 478.250 forintban.

Budapest, 2024. április 24.

Dr. Buglyó Gabriella s.k.
a tanács elnöke

Dr. Benedek Szabolcs s.k.
előadó bíró

Dr. Istenes Attila s.k.
bíró